

4811 24/3 20: 3. Beh. af F. t. L. om Till. t. L. om Begunstigelser for Den danske Landmandsbank. 4812

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Grundskyld.

N. Frederiksen: Det foreliggende Lovforslag om Gennemførelse af en Grundskyld til Staten som Erstatning for de nuværende Ejendomsskatter og det Forslag, der er knyttet hertil om en tilsvarende Ændring af Skatterne til Amtskommuner og Sognekommuner, vil, hvis de gennemføres, betyde en fuldstændig Kursændring i Ejendomsbeskatningen her i Danmark.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg senere gøre nogle Bemærkninger. Lovforslagets finansielle Rækkevidde er ikke stor, betyder kun en forøget Indtægt for Staten af 2,8 Mill. Kr. Hvis den nuværende Ejendomsskyld omdannes til Grundskyld efter Lovforslagets Form og i Forbindelse med de Skatteindtægter, Staten har haft de senere Aar, er det en forsvindende Forskydning i Statens Indtægter, dette Forslag fremkalder. Jeg tror, man maa indrømme, at det er baade klogt og rigtigt af den højtærede Finansminister at forelægge et Skattelovforslag som dette, isoleret fra de øvrige Skattelovforslag om Indtægtslove, som det har været nødvendigt at gennemføre under Krigen for at holde Landets Økonomi oppe og skaffe de mange Penge ind, som Verdenssituationen har nødvendiggjort for den danske Stat at skaffe til Veje.

Det vigtigste i denne Sag er selve den principielle Ændring, som Lovforslaget betyder. Jeg vil derfor gerne gøre nogle Bemærkninger om det Princip, som dette Lovforslag er bygget over. Jeg tror, at dette Lovforslags Frem sættelse i den danske Rigsdag betyder en Ændring fra den Skattepolitik, der er ført herhjemme i mange Aar, vedrørende fast Ejendom, og som stiledede mod det Maal, der er udtrykt i den Formel: at skabe fri Jord i fri Mands Eje. Forslaget her stiler hen imod det modsatte — havde jeg nær sagt —, det Maal, der blev udtrykt i De samvirkende danske Husmandsforeningers Programudtalelse, vedtaget paa Landsmøderne i Odense i 1910 og 1913. Denne Programudtalelse gaar ud paa, at man bør tilstræbe at inddrage de samfundsskabte Grundværdier til offentlig Eje gennem en Grundskyld. Dette Maal var noget ganske andet, og jeg vil derfor gerne gøre nogle Bemærkninger om disse Skatteprincippers Rækkevidde og Betydning baade skattepolitisk og socialt set.

Jeg tror, at naar man gennem mange Aar her i Danmark har stilet hen imod det førstnævnte Maal, er Grunden den, at man i mange Maader har vurderet Virkningen af denne Politik forkert. Naar man bestræbte sig for ved Skatteomlægning at komme bort fra Grundskatter, Hartkornsskatter, Tiendebyrder o. s. v., skete det vistnok af den Grund, at man i al Almindelighed betragtede disse Grundskatter som en Skatteafgift, der hvilede tungt og uretfærdigt paa dem, der i Øjeblikket skulde yde disse. Det var vistnok ikke ret mange, der havde en Forstaaelse af, at Grundskatterne i Almindelighed ikke betales af den, der erlægges Beløbet paa Amtstuerne. Forholdet har i Virkeligheden altid været det, at de Hartkornsskatter og Tiendebyrder, som en Besidder maatte erlægge paa de offentlige Oppebørselsstuer, var kun Samfundets Krav, der blev tilfredsstillede, dets Medandelsret i de Grundværdier, Besidderen havde Brugsret over, og hvori han havde faaet fuldt Vederlag for disse Skatters Ydelse, da han overtog Bruget. Mange vil vistnok paastaa, at dette ikke passer, fordi Ejendomspriserne og den Erhvervelsessum, der skulde erlægges, ikke staar i passende